

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

3. 'Θδός Πατησίων ἀριθ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσύμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, μυθιστορία Ραούλ δὲ Ναβερό, μετὰ εἰκόνων (συνέχεια) μετάφρασις Σ. Τ.— Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Α. Λουμᾶ, (συνέχ.), μετάφρ. Δημ — ΤΟ ΚΥΑΝΟΥΝ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΝ, διήγημα Edouard Gourdon, μετάφρασις Αἰσώπου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15. Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΑΟΥΛ ΔΕ ΝΑΒΕΡΥ

Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.

ΙΣΤ'

Ἡ τύψις τοῦ συνειδότος.

Τὴν ἐπομένην ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐκείνου ἡμέραν, ἡ κυρία Κουρσὺ, πλήρης γλυκυπέκρων ἀναμνήσεων, μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πατρὸς της.

— Ἄν με ἀγαπᾶς, τῷ εἶπεν, ἔλθε νὰ φύγωμεν τὸ ταχύτερον ἀπὸ τοὺς Παρισίους καὶ νὰ μεταβῶμεν εἰς Haussois.

— Θὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπόψε, ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ κύριος Μεϊλλάκ.

Ἡ Αὐγουστίνη ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων, χωρὶς νὰ ἀποχαιρέτησεν τὰς φίλας της, διότι ἐφοβεῖτο μὴ συναντήσῃ παρ' αὐτὰς τὸν πρίγκηπα Ὁρλώφ. Διαρκούντων δὲ τοῦ ταξιδίου της, ἦτο εἰς ἄκρον περίλυπος· δάκρυα θερμὰ ἔρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Μόνος δὲ ὁ Θεὸς ἐδύνατο νὰ γνωρίζῃ ἂν ταῦτα προήρχοντο ἐξ ἔρωτος ἢ ἐκ λύπης.

Ἐν τούτοις, φθᾶσα εἰς Haussois, δὲν παρέλειψε νὰ ἐκδηλώσῃ πρὸς τὸν σύζυγόν της αἰσθήματα ἀγάπης καὶ, οὕτως εἰπεῖν, μετανοίας διὰ τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπουσίαν της, ἅτινα ἐπανέφερον τὴν γαλήνην ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Βενιαμίν. Εἰς τοῦτο δὲ ἡ Αὐγουστίνη ἐπέτυχε θαυμασίας.

Ὁ κύριος Μεϊλλάκ, χάρις εἰς τὰς περιποιήσεις τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ συζύγου της, ἀνέλαβε σχεδὸν τὰς δυνάμεις του. Ὅτε δὲ, ἀναρρώσας σχεδὸν ἐντελῶς, κατήρχετο τοῦ δωματίου του καὶ περιεργάζετο ἐπιμελῶς τὸ ἐργαστάσιον τοῦ κυρίου Κουρσὺ, δὲν ἐδύνατο νὰ ἀποκρύψῃ τὴν χαρὰν του διὰ τὰς φιλανθρώπους καὶ εὐεργετικὰς ἰδέας τοῦ γαμβροῦ του, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον οὐδέποτε ἐνόμιζε τοσοῦτον μέγα, ὅσον πράγματι ἦτο. Καὶ τότε μόνον ἠνόησεν ὅτι δύο τινὰ εἰσὶν ἀνώτερα καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης· ἡ ἀγαθοεργία καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.

Τὸ ἔμφυτον δ' ἐκείνου φίλτρον, τὸ ὁποῖον ἠσθάνετο διὰ τὸν κύριον Κουρσὺ, πάραυτα

μετεβλήθη εἰς βαθὺν σεβασμὸν, διαβλέπων ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν ἀνθρώπον, ὅστις ἐπέδωκε τὸ καλὸν ἀνευ ματαιῶν ἐπιδειξέων καὶ ὁ ὁποῖος τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἄλλου ἐθεώρει ὡς ἰδίαν εὐτυχίαν.

Ἐνεκα δὲ τῆς πεποιθήσεώς του ταύτης, ἦν ἐσχημάτισε διὰ τὸν κύριον Κουρσὺ, δὲν ἔπαυεν ὀμιλῶν περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγατέρα του, ἀνυψῶν αὐτὸν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ.

— Πολλοί, ὀμιλοῦντες περὶ ποιήσεως, τῇ ἔλεγεν, ἐκθειάζουσι τὸ πνεῦμα ἀνθρώπων τινῶν, οἱ ὁποῖοι γράφουσιν ὡδὰς τινὰς ἢ καὶ ἀπλοῦς στίχους. Παραδέχομαι ὅτι ἡ ποίησις εἶνε ζωηρὰ μὲν, ἀλλ' ἀπλῆ ἀπεικόνισις τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας, διότι ταῦτα ἐκφράζουσιν ἀπλῆν ἐπιθυμίαν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἰδεῶν. Ποῖόν ποτε ποίημα ἀπετύπωσε καὶ συνάμα ἐπραγματοποίησε τοιαύτας ἰδέας, ὁποῖα ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς συνέλαβε καὶ πράγματι ἔφερεν εἰς πέρας; Ποῖα ἔσματα δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα φέρονται καθ' ἐκάστην εἰς τὰ στόματα τοσοῦτων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑπαρξίν των; Τὸ κατ' ἐμέ, ἡ θεωρία εἶνε μὴδὲν ἀπέναντι τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος φροντίζει διὰ τοῦ λόγου διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος, εἶνε πολὺ κατώτερος ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει τοῦτο διὰ τῶν ἔργων.

Ἡ Αὐγουστίνη δὲν ἀντέλεγεν εἰς τὸν πατέρα της· ἀπεναντίας ἠσθάνετο ἀπερίγραπτον χαρὰν, ἀκούουσα αὐτόν, ἐπαινοῦντα τὸν σύζυγόν της. Ἄλλως τε ὁ κύριος Κουρσὺ ἐδείκνυτο εἰς αὐτὴν τοσοῦτον ἀγαθός, ὥστε ἦτο ἀδύνατον εἰς τὴν Αὐγουστίνην νὰ μὴ φαίνεται καὶ αὕτη εὐγνώμων καὶ περιποιητικὴ πρὸς αὐτόν.

Οὐχ ἦττον ἀνησυχία τις ἐφαίνετο πάντοτε ἐπὶ τοῦ προσώπου της. Διαρκούσης τῆς ἐν Παρισίῳ διαμονῆς της, ἠγόρασεν ἐπὶ πιστώσει παρὰ πλειστῶν ἐμπόρων διάφορα πολυτίμητα εἶδη, οἵτινες, ἅμα τῇ ἐκ Παρισίων ἀναχωρήσει της, ἐπεμφαν αὐτῇ εἰς Haussois τοὺς λογαριασμούς των. Ἡ Αὐγουστίνη, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων, ἀφῆκε μὲν οὐκ ὀλίγα χρέη, λιαν δυσανά-

λογα πρὸς τὴν θέσιν της, ἀλλ' ἐλθοῦσα εἰς Haussois, δὲν ἠθέλησε νὰ ζητήσῃ χρήματα παρὰ τοῦ συζύγου της, ὅπως ἐξοφλήσῃ αὐτὰ, ὀκνοῦμαι δὲ τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα, ὅπως ἐδύνατο· τοὔτέστιν ἐπλήρωσε πρῶτον ἐξ ἰδίων της ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδύνατο ν' ἀποκρύψῃ, μὴ θέλουσα, εἴτε ἐξ ὑπερφηφάνιας, εἴτε ἐξ ἀπλοῦ ἐγωῖσμοῦ, νὰ φανερώσῃ αὐτὰ εἰς τὸν κύριον Κουρσὺ.

Ἄλλ' ὅτε ἡ Αὐγουστίνη ἐνόησεν ὅτι ὁ ἐπιστάτης τοῦ κυρίου Κουρσὺ εἶχε διαταγὴν παρ' αὐτοῦ νὰ ἐλαττώσῃ ἐφ' ὅσον ἐδύνατο τὰς ἡμερησίας δαπάνας ἐν γένει καὶ νὰ πωλήσῃ τοὺς πλεονάζοντας ἵππους χάριν οἰκονομίας, τότε συνησθάνθη τὴν θέσιν της καὶ προσεπάθει ν' ἀνεύρῃ τὸν τρόπον, δι' οὗ καὶ αὕτη ἐδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο.

Καὶ τότε κακεντρέχῃς τις ἰδέα διήλθε τοῦ νοῦς της.

— Πρέπει λοιπὸν νὰ διατηρῶμεν ἐδῶ νοσοκομεῖα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ σχολεῖα καὶ φάτνας διὰ τὰ μικρὰ παιδία; Εἰς κἀνὲν ἐργαστάσιον οἱ ἐργάται δὲν πληρώνονται τόσον ἀκριβᾶ ὅσον εἰς τὸ ἰδικόν μας καὶ πρέπει λοιπὸν δι' αὐτὸ νὰ ἔχωμεν καὶ τόσα ἄλλα βάρη, νὰ γυροκομῶμεν τοὺς γέροντας, νὰ νοσηλεύωμεν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ ἐκπαιδεύωμεν τὰ τέκνα των; Δι' ὅλα αὐτὰ χρειάζονται τοὐλάχιστον δέκα χιλιάδες φράγκων κατ' ἔτος.

Ἡ Αὐγουστίνη ἐτόλμησε νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ κυρίου Κουρσὺ τὸ ζήτημα τοῦτο.

— Δὲν ζημιοῦμαι καθόλου, ἀγαπητῆ μου, διὰ τὰς τρέλας αὐτάς, ὅπως σὺ τὰς ὀνομάζεις· ἀντὶ νὰ δαπανῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου δέκα πέντε χιλιάδας φράγκων, δαπανῶ μόνον πέντε. Διὰ τῆς οἰκονομίας κατορθοῦνται ὅλα.

Μετὰ τοῦτο, ἡ κυρία Κουρσὺ ἐπρότεινεν εἰς τὸν σύζυγόν της νὰ πωλήσῃσι τὸ προσεχὲς φθινόπωρον ἓν μικρὸν δάσος, ὅπως οἰκονομήσῃσι χρήματα.

— Καὶ διατί; τῇ εἶπεν ὁ κύριος Κουρσὺ μετὰ θλιβεροῦ μειδιήματος. Μήπως ἔχεις ἀνάγκην χρημάτων; Δὲν το πιστεύω· ἀλλὰ καὶ παλιν ἂν ἔχῃς ἀνάγκην, εἴμπορεῖς ἐλευθέρως νὰ μοῖ το εἶπης. Τὰ κτήματά μου, τὰ δάση μου καὶ τὰ δένδρα

